

הבא על הכותית

א. סנהדרין נז.

אומר ירוחק אחר חבירו להורגו ויכל להצילו באחד מאבריו ולא תציל נהרג עקלו

יִדְבָּר. הַמְדַּדִּף לְהַצִּיל עַמּוֹת בְּאֶמֶת מִנְּאֻכָּיו שֶׁל רוֹדֵף בְּנוֹן לְקַטֵּעַ רִגְלוֹ: וְלֹא הַצִּיל. מִלֵּא הִרְגוּ:

ב. סנהדרין עב:

אמר רב הונא יקטן הרוחץ נחת בנפשו קסבר רוחץ
אנו צריך התראה לא שנא גדול ולא שנא קטן אוהביה רב חסדא לרב הונא
הוא שאני ראוני אין גונעין בו לפי שאין רוחץ נפש נפש ואמאי רוחץ
הוא שאני ראוני הוה דמשמיה קא רדיפ ליה

לפיקח עלי אה האל.

אם כשהיה נפל עליו (אם) הול
על עסקי נפשות אכל אם נא על עסקי
נפשות כיון דיימן להגו בלא המהלך
קטגורא הוא משמע יי (ספרי):

∴ סבהדרין עב.

מתנני "הנא במחממת נדרן
על שם סופו-נדרד נא במחממת ושבר את החבית אם יש לך דברים חייב אם
אין לך דברים פמור:

ד. סבהדרין עד:

[illegible]

במתחילתה כנסתו הראשונה.

בן דנימלה לזה ומשלומין לזה פטור:

ה. יוטא פרי.

יוֹכֶבֶד הָיָה ר' יִשְׁמָעֵאל ורבי עקיבא

וכי אלאור בן עזריה מלהלן בדרך ולי' סודסדר וחי' ישמאל בנן של רבי אלאור בן עזריה מלהלן אחיהא נשאלה שאלה ש' בפתח בננין לפקחון אשדורש את הרשבת נענה ר' ישמאל ואמר ו'אם במחוררת בינא רגמנ' ומה זה שספק את ממונן זה ספק את נפשך ואמר ו'ישפכית דמוס מנמא אה' דאריז וגרמנ' לשננה שחמסחלן מישאל יתין ל'צילי' בנפשו ק"ו לפקחון נפש

וְהָיָה

מאבייז ולא מחד בכך אלא הציל בנפשו של הרוח ודבר
יד כל הכול להציל ולא הציל עובר על לא תעמוד על
דבר דעה באה עליי. וכול להצילי הוא בעצמו. אז נלה
מוסרים מחמשים עניין קרה אז שמעתי לו פה ולא נלה
על הברד וכל לפיכך בגלל הברד לחסור מה שגלבר
תעמוד על דם רק: מל החותה הרוח אחר הברד
לחגו אז אחר קרה לבטלה וכול להציל ולא הציל.
חברי זה בשל מצות עשה שואה וקצותה אז כפה. ועבר
על (אשעי) לאיין על לא חתום ענין ועל לא תעמוד על
דם רק:

דבר

הדחוק את הכיור ליד הדום או למד האש אומדן
איתו או יכול לעלות בשם פסול כמותו ביה דין ואם
לא לא חיוב. וכן כבש עזי (בדור הדום או) אצל
האש עד שלא נשא בו כח לעלות מזה חיוב. אצל
שאינו הוא הדחוק בחולתו. והוא הדין למנה ידו על
פי הכיור החשוב עד שהיה מופקר ואינו יכול לדחוק.
או שכפחו והניחו בצנח או כמזה עד שמה. או שבה
עליו מקום עד ששנע פמנו דוחו. או שהניבנו לעזרה
או לבית ועשן עזי עד שמה. או שהניבנו לבית של
שיש והדליק עזי נ עד שהמיתו הדליק בכל אלו הדת
עזי שזה כמו שתקנו בדין: אבל הכופת את הכיור
והניחו ברעק עד שמה. או שכפחו והניחו במקום
הצנח או החמה לבוא לשם ובהא והמיתו. או
ששפר עזי נגיח. או ששפר עזי את המוקבה. או
שהשפר עזי את הנחש ואין צורך לומר אם שמה בו
כלל או נחש. בכל אלו אין פסולין אותו ודתי חתא
דתי. ודורש הדום פמנו דמי: 1

מִיָּדָה

[illegible]

אפילו הרב אהרן הכהן נהנה מעניו. ואם היה נוסף ב"ש
בית דין מבורח אותו: ה' רהות את המלפא אע"פ
כל אלה ושתה ומלך בשוק הרי זה פסול מדיני אדם.
אם במקרה שלם הורגו נהנה עד שידעו בודאי
שהוא מלפא ואמרי הורגים שפסד זה אין לה חללה
אדם ובה ימות אם לא יעמנו דבר אחר:

המחלקה

[illegible]

ה'א. ה'לכות מ'מרים פ"ז

ות נגינה פ"מ
 ר' חכם במחצית בין דמים בין כללה אין לו דמים אלא
 אם היו בעל הבית או שאר האדם פסולין. והשותף
 לכל לוהט בין בחול ככל שכתב רמב"ם שבוה"ש
 דמיתו שנאמר אין לו דמים:

מ: הנה עד שלא נגמר דיעו ואחר כך תקוף
הדשער מלמשה פפור. ואם משנמור דיעו ברה אפילו
תקוף כל עת שמוצא וספי' של מו' שנמור דיעו רדי
הוא ברות ואין לו דם: